

هو الله - ای یاران روحانی ربّانی، عبدالبهاء چهل و سه...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۳۴

هو الله

ای یاران روحانی ربّانی، عبدالبهاء چهل و سه سال در سجن عکا مسجون و ایام اخیر چندی در حیفا بود چون غلّ و زنجیر از گردن عبدالبهاء برداشته شد و بر عنق نامبارک عبدالحمید گذاشته گشت ابواب گشوده شد و راه سفر باز و مهیا گردید لهذا به اقلیم ماه کنعانی شتافت تا در این کشور صیت امر الله و آوازه ظهور اسم اعظم بلند گردد و نفحات قدس مشامها معطر نماید حال چندی است در قطر مصر ایّامی میگذرانم و امیدم چنان است که یاران الهی نیز در این ایّام جوش و خروشی بیش از پیش برآرند و زبان به تبلیغ غافلان بگشایند شوری دیگر برانگیزند و ولوله در شهر اندازند کأس محبة الله به دست گیرند و پاکویان و رقص کمان باده بشارت کبری بنوشانند بلبل که در موسم بهار بر شاخ گل نسراید زاغ است و زغن نه مرغ چمن بلکه اهل گلخن است نه گلشن. یاران الهی الحمد لله از خمخانه ربّانی سرمستند و با کمال شور و وله از باده الست قدح به دست و می پرست و همچنین ناس را گوشها باز است تا شهناز و آواز شنود و چشم ها نگران است تا مشاهده مه تابان نماید دلها مشتاق است تا ندای محی آفاق استماع کند ولی آن راه را دلیل لازم و هادی سبیل واجب. یاران اگر همّتی بنمایند و استقامتی بنمایند و زبان بگشایند و محافل را به ذکر حقّ پیاریند در اندک زمانی نار محبة الله در آن کشور چنان شعله زند که جمیع اطراف منور گردد عبدالبهاء چنین امید از احبّا دارد و یقین است که مایوس نخواهد شد و علیکم البهاء الأبهی **ع ع

ORIGINAL

AUDIO